

Elin Cullhead

Eufori

320 sider

C&K Forlag Det kræver voldsom energi og større afsavn at skabe sig ro til at skrive. Det kan være nok så svært, når man er både mor til to, kvinde, hustru og ikke helt synes at kæmpe med at leve op til sin mands skriveberømmelse.

Han var i London, og jeg kunne fylde fryseren, Han ville ikke bemærke noget, at jeg havde gjort alting klar i forvejen. Han ville ikke have noget på mig og kunne spore min angst.□ □

Mine negle var røde af kirsebær.

Det var så ensomt at være hjemme uden ham.□

*Snart var det romanforfatteren Sylvia Plath, folk skulle konversere.□ .. at bære børn på busser og tage dem med til dameforretningen var virkelig ikke noget for mig. ...Så hvorfor gjorde jeg det...
Jeg har ingen lykke tilbage, tænkte jeg. Han har suget al min lykke ud af mig, drukket af mit blod som en vampyr.□
Sproget flyder, og vi kan helt tydeligt læse, hvordan Sylvia Plath måtte have haft det.*

Romanen giver et bud på, hvordan kvinder og mænd med deres forskellige talenter absolut ikke tresserne var ligestillet, idet Sylvia Plath konstant står i skyggen af sin forfattermand, Ted Hughes, der i hendes samtid blev betragtet som litterært overlegen.

Og som ovenikøbet overdænger hende med forfærdelige skældsord som satanist, offer, psykisk syg, satans facist.

Hvor er det dog grusomt at være vidne til et sådant forhold.

På mange måder forsøger Sylvia at leve op til alle sine forskellige roller. Det viser sig at være temmelig umuligt, hvorfor hendes ægteskab og siden liv da også ender overordentlig tragisk.

Igen og igen bliver vi vidne til, hvordan Sylvias forfatterambitioner ser ud til at kollidere med sin mands -, og han vinder hver gang.

En bog der ser ud til at ville lære os noget om uligevægten kønnene imellem, og forfatteren gør et rigtig godt forsøg på med følelser og tale at få os til at forstå, at livet kan ende drastisk, hvis man behandler sig selv eller andre unfair og uretfærdigt.

En glimrende, glimrende fortælling. En bog fra den øverste hylde.